

[Rahbæk Møller]

kan få en uddannelse, om ikke nødvendigvis inden for det, de ønsker mest, men så i hvert fald noget, der ligner.

Til slut vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål. Det fremgår nemlig ikke af hverken lovforslaget eller bemærkningerne, hvornår de ny adgangskrav skal træde i kraft. Der står, at selve lovforslaget skal træde i kraft den 1. juni, men hvornår skal det nye regelsæt træde i kraft? Det kunne jeg godt tænke mig at få oplyst.

Hanne Severinsen (V):

Det er gået, som man kunne frygte, nemlig at vi har fået en debat om noget helt andet end det, forslaget overhovedet drejer sig om. F.eks. sagde hr. Rahbæk Møller, at man herved vil få flere skønskriterier, men det står der jo overhovedet ikke noget om i lovforslaget. Det, der står, er, at dér, hvor dér er klager over skøn, kan man afskære klageadgangen. Det vil sige, at der bliver ikke lavet noget om.

Det er selvfølgelig rigtigt, at der er blevet udsendt et forslag til høring, men det er jo ikke det, vi debatterer i dag. Hvad det angår, er vi alle sammen meget åbne og lydhøre, og det skal drøftes både med de berørte institutioner og i Folketinget bredt, og derfor synes jeg sådan set heller ikke, vi skal tage alt for meget hul på den debat i dag.

Dette her er et afbureaukratiseringsforslag, som siger, at det i den situation, vi er i i øjeblikket, faktisk er temmelig tåbeligt, at man skal kunne klage til ministeriet, og det forstod jeg på hr. Frank Jensen at han egentlig også var enig i. Derfor synes jeg egentlig ikke, vi behøver at lave den helt store debat om det. Vi kan da godt diskutere flere uddannelsespladser, det har vi jo gjort masser af gange, og der er da heller ikke nogen tvivl om, at regeringen gerne vil skaffe nogle flere; til gengæld er vi temmelig overbevist om, at vi bliver nødt til at have en eller anden form for adgangsregulering på en lang række områder, fordi alle ikke nødvendigvis kan blive det, de præcis vil.

Men jeg synes alligevel, det er en anden debat. Dette her er ikke andet end regulering af den eksisterende tilstand, som bliver en lille smule nemmere.

Pia Dahl (FP):

Fremskridtspartiet har diskuteret dette for-

slag inderligt, og jeg må sige til ministeren, at vi måske nok finder, at det i visse tilfælde vil kunne være kedeligt, at der ikke eksisterer en klageadgang til ministeren. Altså angående § 2.

Der står i lovtæksten ikke noget om, at det drejer sig om de skønsmæssige afgørelser. Det står der til gengæld i bemærkningerne, og derfor vil vi spørge ministeren, hvor det konkret er, at man har disse skønsmæssige optagelsesvilkår.

Naturligvis vil vi også gerne spørge, hvad de typiske klager indtil nu har været, for Fremskridtspartiet kan da godt se det ufornuftige i, at ministerens telefoner kimer fra alle, der er utilfredse med, at de ikke lige kom ind på den uddannelse, som de havde forestillet sig.

Jeg vil slutte med at sige, at Fremskridtspartiets holdning er og til stadighed vil være, at optagelsesprøver på de forskellige videregående uddannelser nok vil kunne løse disse problemer fuldstændig, og det håber vi ministeren hele tiden vil have med i sine overvejelser.

Elisabeth Arnold (RV):

Vi har allerede tidligere i dag under samme lovforslags behandling diskuteret principperne for adgangsregulering ved de videregående uddannelser, så det vil jeg ikke bruge mere tid på, men blot sige, at dette lovforslag i dets substans drejer sig om at afskære ankeadgangen ved skønsmæssige afgørelser ved optagelse til de videregående uddannelser.

Det princip går vi fra radikal side ind for. Skønsmæssige afgørelser ved optagelse til de videregående uddannelser bygger netop på den enkelte institutions konkrete skøn over for den pågældende ansøger, og der er ingen grund til at tro, at en fjern minister i et fjert ministerium kan udøve et bedre skøn end den, der sidder tæt på den uddannelsessøgende, og den, der sidder tæt på de krav, der stilles til de uddannelsessøgende. Derfor er der ikke megen mening i at anke en skønsmæssig afgørelse. Det er det principielle i dette forslag, og det går Det Radikale Venstre ind for.

Om det eventuelt kommende adgangsreguleringssystem vil vi sige, at hvis det kommer til at indeholde forholdsvis mange flere skønsmæssige afgørelser, kan vi naturligvis ikke i en overgangsperiode have, at ingen skønsmæssige afgørelser kan ankes, for så vil der jo være turbulens og uro om, hvordan det nye system kom-